

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

52. Proficiebat sapientia & ætate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

delicati: aut quasi qui ad necessitatem vescitur, 6.
 carnem suam macerare dicendus sit. Sanè mode- 7.
 ratus victus omnium Medicorum iudicio pro-
 lificationi magis idoneus est quàm delicatus. Vn-
 de & rusticos ac mediocris fortunę homines pro-
 libus abundare cernimus, quibus Magnates sepe-
 numero carent. Denique non carnem macerat 8.
 sed oprimè nutrit, qui ad necessitatē tantum ve-
 scitur: nec alij magis succulenti aut robusti sunt,
 quā qui perpetua victus moderatione vsi ad ne-
 cessitatē tātū vescūtur. Medicorū præceptū est, 9.
 ad corporis robur ac vires seruādas, cibus magis
 parabilibus vesci, & ad necessitatē tātū, quasiq;
 adhuc esurientem à mēsa surgere. Nihil ergo, vt
 dixi, mirū, si Caluini iudicio ad Dei cultū ieiunia
 non pertinent. Sane quippe ad corporis cultum
 illa pertinent, non ad Dei. Philosophica illa sunt
 ieiunia, non Christiana. Ad corporis bonum sta-
 tum & *ius glæ* illa spectant, non ad castigationem.
 Non illa carnem macerant, sed impingunt; nec
 castigant, sed roborant. Christianorum autem ie-
 iunia quæ corpus etiam necessarijs ad tempus
 priuant, quæ cum fame & siti, cum abstinentia
 non lautiorum modò ciborum sed & omnis cibi
 coniuncta sunt, illa carnē macerant & castigant,
 illa ad precandi studium plurimum conferunt,
 illa hominem coram Deo humiliant, iuxta illud
 Davidis, *Humiliaui in ieiunio animam meam*; illa deni- *psal. 34.*
 que ad cultum Dei pertinent.

52. *Proficiebat sapientia & etate.*

QUIA Lucas ponit profectum sapientie *Sapientie*
 in Christo sicut profectum etatis, nomi- *profectus*
 ne sapientie hoc loco necessariò videtur *in Chri-*
 sto qualis.
 in-

intelligi debere, nō vna & eadem semper sapiētia quę per effectus magis ac magis se demonstraret, sicut non vna & eadem ætas in Christo semper erat, nec experimentalis quędam cognitio in qua proficeret sine vlla nouę scientiæ secundum habitum acquisitione aut incremento, (verum enim fuit in ætate incrementum) sed ipsemet habitus scientiæ acquisitæ in Christo suscipiens incrementa simul cum corporis ætate & statura. Nam sicuti fiebat accessio Christi corpori in quæritate, secundum quam corpus maius ac maius erat, sic etiam fiebat accessio in sapiētia acquisita, per quam ipsemet sapiētiæ habitus ad plura extendebatur. Sic explicat D. Ambros. lib. de Incarnationis Dominicæ sacramento cap. 7. & D. Thom. 3. p. q. 12. art. 2. & q. 15. art. 3. & 8. Beda & Euthymius in hunc locum: & Epiphanius in Anchorato: qui *figmentum in Christo futurum fuisse* ait, si ab ipsa pueritia sapiētiā & scientiā acquisitam, quam reuera haberet, dissimularet. Vide Medinam in 3. p. q. 12. art. 2. Quod autem Lucas de gratia dicit, intelligendum est illam in Christo eandem & inuariabilem semper fuisse, nec in ea aliter profecisse quàm quod eam magis ac magis per actus excellentiores demonstraret & explicaret: vt docet D. Thom. 3. p. q. 7. art. 12. Quæ etiam ob causam, gratiam posuit Lucas vltimo loco & post ætatem, volens insinuare non iuxta ætatem in ea profecisse, sed in externa tantum demonstratione *apud Deum & homines*: faciens videlicet opera Deo & hominibus magis ac magis grata. Erasmi explicationem de augmento donorū Spiritus S. in Christo absurdam & temerariam sequitur Calvinus. quam refutat Medina loco citato. Nec pudet Calvinum ignorantiam positiuam ponere in
Chri.

Christo, quæ accedente cum ætate sapientia informaretur, quia etiam mortē subiit peccati pœnam. Atqui mors nec plenitudini gratiæ nec plenitudini scientiæ quæ in Christo fuit, opponitur, sicut ignorantia. Vide Mediã 3. p. q. 15. art. 3. Sed vti-
nam sola rerum theologicarum ignorantia laborasset Calvinus, ac non plæraque studio & cauti-
riata conscientia deprauasset!

IN LVCÆ CAP. 3.

II. *Qui habet duas tunicas, det non habenti, &c.*

QVVM Ioannes Baptista ijs quos ad pœnitentiam agendam suis concionibus iam adduxerat (dicebant enim, *Quid ergo faciemus?*) hoc pœnitentiæ genus quasi generale iniunxit (turbæ enim erant & tota promiscua auditorû concio quibus hoc iniunxit) vt opera cha-
ritatis erga proximum facerent, ex suis videlicet
super suis tam quoad victum quàm quoad vestitum indigentibus largiendo; bonus Calvinus hos esse vult *dignos pœnitentiæ fructus*, qui etiam à Christianis relapsis exigi debeant, nec aliquid à nobis excellentius aut perfectius in hoc genere postulari oportere. *Friuolum* (inquit) *cauillum est, hic rudibus tantum elementa tradi, quæ longè infra Christianã perfectionem subsidant. Ioannis munus fuit plebem Domino perfectã aptare. Nec dubium est quin fideliter in hoc totum incubuerit.* Arqui argumentum quo suã confirmat sententiam, etiam ipsius Caluini iudicio friuolũ cauillum esse ostenderur. Quod enim primo capite de Ioanne dictum erat, *Parare Domino plebem perfectã*, ipse Calvinus exponit iuxta vim verbi Græci quo Lucas vsus est, non ad perfectionem
sed

Pœnitentiæ fructus.

Calvinus ex seipso refutatur.